

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžp/7/2013
Identifikačné číslo spisu:	8011200205
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8011200205.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobkyne: J.B., bytom G., Y. XXX/X, zastúpená advokátkou JUDr. Margitou Budzíkovou, so sídlom Advokátskej kancelárie v Poprade, Nám. sv. Egídia 95, proti žalovanému : Okresný úrad v Prešove, so sídlom Nám. mieru 3, Prešov, za účasti účastníkov správneho konania: 1/ M.B., bytom Y. XXX/XX, G., 2/ I. Y., bytom Y. XXX, G., 3/ V. J. K., bytom D. XX, G., 4/ N. K., bytom D. XX, G., 5/ V. C. K., bytom Y. XXX, G., 6/ B. G., bytom G. X, Y., 7/ I. M. C., bytom D. XXXX/XX, C., 8/ N. C., bytom D. XXXX/XX, C., 9/ I. G., bytom Y. XXX/XX, G., 10/ D. G., bytom Y. XXX/XX, G., 11/ S. U., bytom C. XXX. 12/ I. G., bytom W. X, Y., 13/ I. Q., bytom Y. 11, G., 14/AAaD, s.r.o., - V. Z. U. H., so sídlom Okružná 27, Svit, 15/ V. D. C., bytom C. XXXX/X, C., 16/ Mesto Svit, Hviezdoslavova 33, Svit, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Prešove Č. j. 2010-975/3725-2/Sp-Ka zo dňa 5. januára 2011, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/13/2011-82 zo dňa 14. septembra 2012, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/13/2011-82 zo dňa 14. septembra 2012 z m e ň u j e tak, že žalobu z a m i e t a.

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove (ďalej len krajský súd alebo súd prvého stupňa) v súlade s ustanovením § 250j ods. 2, písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) vyhovel žalobe tak, že preskúmané rozhodnutie pôvodne označeného žalovaného - Krajského stavebného úradu v Prešove, Č. j. 2010-975/3725-2/Sp-Ka zo dňa 5. januára 2011, ktorým žalovaný zamietol odvolanie a potvrdil rozhodnutie vydané Mestom Svit č. 8109/02338/2010-Ry zo dňa 26. júla 2010, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd z obsahu administratívneho spisu správnych orgánov zistil, že preskúmaným rozhodnutím rozhodol žalovaný ako príslušný odvolací orgán vo veci odvolania žalobkyne proti rozhodnutiu Mesta Svit zo dňa 26. júla 2010 č. j. 8109/02338/2010 -Ry, ktorým vo výroku I. podľa §

88 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len stavebný zákon) dodatočne povolil zmenu dokončenej časti stavby bytového domu č. s. XXX a to bytu č. 3 na pozemku parc. č. KN-C XXX/X v kat. úz. G. v určenom v rozsahu pod bodom a/, b/ podľa projektovej dokumentácie Ing. arch. Tibora Bendíka, AAaD, s.r.o. Okružná 27, Svit a určil podmienky na dokončenie časti stavby pod bodmi 1/ až 8/ a vo výroku II. podľa § 88 ods. 1 písm. b/ a § 88a ods. 2 stavebného zákona nariadil odstránenie časti stavby na pozemku parc. č. KN-C XXX/XX v kat. úz. G. tak, že odvolanie žalobkyne zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia žalovaný konštatoval, že stavebný úrad na základe žiadosti J. a M.B., bytom Y. XXX/XX, G., o dodatočné povolenie stavby - prístavba k rodinnému domu na pozemku parc. č. XXX/XX kat. úz. zo dňa 18. októbra 2009 oznámil začatie konania o dodatočnom povolení stavby oznámením č. 8109/2338/2009-Ry zo dňa 13. októbra 2009 účastníkom konania a dotknutým orgánom a súčasne nariadil ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním na deň 27. október 2009, spolu s poučením, že svoje námietky môžu uplatniť najneskôr pri ústnom pojednávaní, inak sa na ne neprihliadne. V oznámení stavebný úrad žiadal stavebníka o doloženie dokladov potrebných pre posúdenie stavby. V zápisnici z ústneho pojednávania stavebný úrad uviedol, že prestavba bytu rieši dispozičné úpravy prízemí a poschodia, zateplenie podkrovia, prístavbu zimnej záhrady, výmenu okien, dverí, výmenu strešnej krytiny, udržiavacie práce a že prístavba je uskutočnená na pozemku parc. č. XXX/XX k. ú. G. vo vlastníctve Mesta Svit, ktoré nesúhlasilo s prístavbou listom č. MsÚ/8123-10/2009právo zo dňa 26. októbra 2009 a že dňa 26. októbra 2009 Mesto Svit vydalo pod č. MsÚ/2420/2009/Hr nesúhlasné stanovisko, nakoľko v predmetnej lokalite v zmysle schváleného ÚP Mesta Svit nie je možné realizovať prístavbu o výmere viac ako 6 m². S prístavbou nesúhlasili účastníci konania I. Y., I. G., V. K., p. K. z dôvodu, že nedali súhlas k prístavbe, praská múr, neboli dodržané základné postupy projektovej dokumentácie a realizácie. V. C. K. vo vyjadrení uviedol, že prístavba nezodpovedá plošným rozlohám povolených prístavieb a požadoval prístavbu dať do pôvodných rozmerov. V konaní bolo doložené vyjadrenie Mesta Svit č. MsÚ/8126-10/2009 právo zo dňa 26. októbra 2009, v ktorom mesto uvádza, že ako vlastník pozemku parc. č. XXX/XX k. ú. G. nesúhlasí s realizovanou prístavbou p. R. F. a p. E. F. na tomto pozemku a súčasne, že Mesto Svit dňa 26. októbra 2009 pod č. MsÚ/2420/2009-Hr vydalo záväzné stanovisko z územno-plánovacieho hľadiska, v ktorom nesúhlasilo s rekonštrukciou rodinného domu z dôvodu, že nie je v súlade s ÚP Mesta Svit schváleného 9/2007, s bodom 1.2.1.1 záväznej časti ÚP, podľa ktorej v tejto časti mesta nejde o vytváranie nových bytových jednotiek, ale o zvýšenie štandardu bývania a že v rámci revitalizácie je povolený maximálny plošný výmer prístavby 6 m².

Stavebný úrad prvýkrát vo veci rozhodol dňa 19. novembra 2009 rozhodnutím č. 8109/02338/2009 - Ry, ktorým nariadilo stavebníkovi M. F. a J.B., bytom Y. XXX/XX, G. odstránenie nepovolennej stavby murovanej prístavby na prízemí bytu č. 3 v bytovom dome č. s. 224 na pozemku parcela č. XXX/X k. ú. G., ktoré odôvodnil tým, že stavebníci v konaní nedokladovali súhlasy spoluvlastníkov stavby, ktoré sú potrebné pre ďalší postup pri preukazovaní iného práva k nehnuteľnosti obytného domu a že sa na základe predložených dokladov preukázal rozpor s verejnými záujmami a to s cieľmi a zámermi územného plánovania.

Proti uvedenému rozhodnutiu sa odvolala J.B., o ktorom rozhodol Krajský stavebný úrad v Prešove rozhodnutím č. 2010-372/1059-2/SP-Ka zo dňa 4. marca 2010 tak, že uvedené prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil stavebnému úradu na nové prejednanie a rozhodnutie a to z dôvodu, že stavebný úrad nepostupoval podľa § 88a ods. 4 stavebného zákona.

Po vrátení spisového materiálu stavebný úrad oznámením zo dňa 29. apríla 2010 č. 8109/02338/2009/2010-Ry oznámil začatie nového konania o dodatočnom povolení stavby a zároveň nariadil ústne pojednávanie a miestne zisťovanie na deň 13. mája 2010.

Stavebný úrad po vykonanom dokazovaní vydal dňa 26. júla 2010 rozhodnutie č. 8109/02338/2010, ktorým vo výroku I. podľa § 88a ods. 4 stavebného zákona dodatočne povolil zmenu dokončenej stavby bytového domu s. č. XXX a to v byte č. 3 na pozemku parc. č. KN-C XXX/X v k. ú. G. v rozsahu zrealizovanej stavebnej úpravy obvodového múru na poschodí a stavebné úpravy súvisiace s prestavbou vnútorných priestorov podľa PD; navrhované stavebné úpravy - schodisko z I. NP na II. NP a do podkrovia; a vo výroku II. podľa § 88 ods. 1 písm. b/ a § 88a ods. 2 stavebného zákona nariadilo odstránenie časti stavby na pozemku parc. č. KN-C XXX/XX k.ú. G. - murovaná prístavba o pôdorysných rozmeroch 2,8 x 4,2 m a výšky 2,94 m, ktorá je súčasťou pôdorysu I.NP bytu č. 3 a tvorí

časť miestnosti obývacej izby, vlastníkom M.B. a manž. J.B., bytom Y. XXX/XX, G..

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že stavebný úrad na základe posúdenia predložených dokladov časť stavby dodatočne povolil a opätovne sa zaoberajúc prístavbou, dospel k záveru, že predmetná stavba o výmere 12 m² presahuje povolenú výmeru 6 m² určenú v bode 1.2.1.1 záväznej časti schváleného plánu Mesta Svät, že na základe žiadosti stavebníkov o zmenu územného plánu, táto nebola mestským zastupiteľstvom mesiaci január 2010 schválená a že stavebníci nepredložili doklady týkajúce sa preukázania vlastníckych práv k pozemku KN-C parc. č. XXX/XX v k. ú. G., na ktorom je zrealizovaná prístavba, ako ani iné právo vo vzťahu k spoluvlastníkom stavby s. č. XXX, a preto nariadil odstránenie časti stavby, pretože bol v konaní preukázaný rozpor s verejnými záujmami a to cieľmi a zámermi územného plánovania.

O odvolaní žalobkyne proti uvedenému rozhodnutiu stavebného úradu rozhodol žalovaný - Krajský stavebný úrad v Prešove preskúmaným rozhodnutím.

Krajský súd uznesením č. k. 3S 13/11-38 zo dňa 17. októbra 2011 podľa § 250 ods. 1 O.s.p. pribral do konania ďalších účastníkov označených v úvodnej časti tohto rozhodnutia v 1. Až v 16. rade, ktorí boli účastníkmi správneho konania.

Účastníci konania v 1., 5., 9., a 16. rade navrhli žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Ďalší účastník v 15. rade navrhoval rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Krajský súd konštatoval, že z rozhodnutí správnych orgánov aj z obsahu administratívneho spisu nepochybne vyplýva, že žalobkyňa bez stavebného povolenia realizovala prístavbou k bytovému domu na parc. č. KN-C XXX/X a XXX/XX v k. ú. G. a postupom podľa § 88a ods. 4, 7 stavebného zákona žiadala o dodatočné povolenie stavby. Stotožnil sa s argumentáciou správnych orgánov, že dôkazné bremeno preukázať, že ďalšia existencia nepovolennej stavby alebo stavby uskutočnenej v rozpore so stavebným povolením nie je v rozpore s verejným záujmom, spočíva na vlastníkovi stavby, keďže sa dopustil porušenia zákona.

Poukazom na to, že verejnými záujmami sú záujmy chránené stavebným zákonom, t. j. také, ktoré sú v súlade s cieľmi a zámermi územného plánovania a osobitnými predpismi. Poukazom na § 27 ods. 3 stavebného zákona, uviedol, že hlavným dôvodom odstránenia časti stavby - prístavby (zimnej záhrady o výmere 12 m²) bol práve nesúlads s záväznou časťou Územného plánu Mesta Svät, ktorý tvorí prílohu číslo 2 k VZN Mesta Svät č. 7/2007, ktorý v bode 1) Zásady a regulatívy priestorového usporiadania a funkčného využitia územia upravuje, že pri priestorovom usporiadaní mesta je potrebné dodržiavať zásady určené v bodoch 1.2.1. a 1.2.1.1.

Krajský súd ďalej konštatoval, že je nepochybné, že prístavba o výmere 12 m² presahuje povolenú výmeru o 6 m² určenú v bode 1.2.1.1. záväznej časti schváleného Územného plánu Mesta Svät, čo bolo aj dôvodom nesúhlasného stanoviska Mesta Svät zo dňa 26. októbra 2009 č. MSÚ- 2420/2009-Hr k žiadosti žalobkyne zo dňa 5. októbra 2009 o vydanie stanoviska.

Podľa názoru krajského súdu preto správny orgán nepochybil, ak výrokom II. nariadil odstránenie časti stavby na pozemku parc. č. KN-C XXX/XX v k. ú. G. z dôvodu že nebol preukázaný súlad stavby v časti prístavby s verejnými záujmami.

Krajský súd však konštatoval, že v konaní žalovaného bola zistená taká vada konania, ktorá má vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Uviedol, že žalovaný aj napriek tomu, že žalobkyňa podala odvolanie len proti výroku II., ktorým bolo nariadenie odstránenie časti stavby preskúmal a rozhodol vo vzťahu k celému rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu, teda aj vo vzťahu k výroku I., ktorým bola dodatočne povolená stavba, s ktorým žalobkyňa súhlasila a odvolanie proti tomuto výroku nepodala, čím nebol daný dôvod na jeho preskúmanie a uplynutím zákonných lehôt nadobudol právoplatnosť.

Krajský súd dospel k záveru, že výrok napadnutého rozhodnutia žalovaného je nesprávny, a preto podľa § 250j ods. 2, písm. e/ O.s.p. napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd o náhrade trov konania rozhodoval podľa § 250k ods. 1 O.s.p., pretože však úspešná žalobkyňa si právo na náhradu trov konania neuplatnila a žalovaný a ani ďalší účastníci konania nemali zo zákona právo na ich náhradu, náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu zamietne.

V dôvodoch odvolania žalovaný, poukazom na § 59 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v

znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) namietal správnosť názoru krajského súdu, keď konštatoval, že v konaní žalovaného bola zistená taká vada konania, ktorá mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, pretože žalovaný aj napriek tomu, že žalobkyňa podala odvolanie len proti výroku II., ktorým bolo nariadené odstránenie stavby, preskúmal a rozhodol vo vzťahu k celému rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu, teda aj vo vzťahu k výroku I.

Konštatoval, že podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu, ide o preskúmanie tak správnosti ako i zákonnosti rozhodnutia, pričom odvolací orgán nie je viazaný iba dôvodmi uvedenými v odvolaní, rovnako nie je viazaný skutkovými zisteniami ani právnym názorom, ku ktorému dospel prvostupňový orgán. Poukázal na to, že v rámci preskúmania napadnutého rozhodnutia sa preskúmava tak výrok rozhodnutia, ako aj jeho odôvodnenie, vrátane konania, ktoré mu predchádzalo. Ďalej uviedol, že odvolací orgán nie je viazaný návrhmi navrhovateľa pri svojom rozhodovaní a môže rozhodnúť aj nad rámec návrhov odvolateľa (*reformatio in melius*), doplniac, že odvolací orgán má rozsiahle oprávnenia nielen čo do rozsahu prieskumnej činnosti, ale aj vo vzťahu k spôsobu rozhodnutia o odvolaní, pričom poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 10. decembra 2002 sp. zn. 7SŽ 110/02.

Žalovaný poukázom na § 250i ods. 3 O.s.p. zdôraznil, že správny súd neprihliada na vady konania, ktoré nie sú žalobcovi na ujmu. Uviedol, že dôvodom na zrušenie rozhodnutia správneho orgánu v zmysle § 250i ods. 3 O.s.p. môže byť len taká vada, ktorá mohla mať vplyv na správnosť, zákonnosť rozhodnutia. Zdôraznil, že podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR, ktorá pramení z princípov obsiahnutých v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 17. decembra 2002 sp. zn. 4SŽ/98-102/02, rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné rozhodnutie pre účastníka. Žalovaný považoval preskúmané rozhodnutie za zákonné, pretože je z neho jednoznačne zrejmé ako správny orgán rozhodol a je náležité odôvodnené.

Ďalej žalovaný namietal, že dôležitý pilier ochrany práva - právna istota, čiže stav kedy je právo predvídateľné, čoho predpokladom je nerozpornosť v práve, je napadnutým rozsudkom krajského súdu narušené a napadnutý rozsudok pôsobí arbitrárne, pretože v obdobnom prípade Krajský súd rozsudkom sp. zn. 3S/3/2009 - 43 zo dňa 9. apríla 2010 vydaného totožnou predsedníčkou senátu ako v prípade napadnutého rozsudku, bola žaloba zamietnutá, teda rozhodnutie nebolo zrušené z dôvodov, že žalovaný správny orgán preskúmal a rozhodol vo vzťahu k celému rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu, dajúc do pozornosti, že uvedené rozhodnutie krajského súdu bolo rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8SŽo/203/2010 zo dňa 28. júla 2011 potvrdené.

Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadrila a odvolací návrh nepodala.

I. Y., účastníčka preskúmacieho konania v 2. Rade, sa k odvolaniu žalovaného vyjadrila tak, že plne súhlasí s odvolaním Krajského stavebného úradu v Prešove proti rozsudku krajského súdu.

Mesto Svit, účastník preskúmacieho konania v 16. rade, sa k odvolaniu žalovaného vyjadril tak, že sa plne stotožňuje s dôvodmi odvolania žalovaného, taktiež zastáva názor, že napadnutý rozsudok krajského súdu je arbitrárny a nepreskúmateľný, keď nie je z neho zrejmé, akými úvahami sa súd riadil pri zrušení rozhodnutia žalovaného.

Ostatní účastníci preskúmacieho konania sa k odvolaniu žalovaného nevyjadrili a odvolací návrh nepodali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Vzhľadom k tomu, že zákonom č. 345/2012 Z. z. boli s účinnosťou od 1. januára 2013 zrušené krajské

stavebné úrady, ktorých pôsobnosť a právomoc prešla na obvodné úrady v sídlach krajov a podľa § 9 ods. 1 zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 1. októbra 2013, obvodné úrady zriadené podľa predpisov účinných do 30. septembra 2013 sú okresné úrady podľa tohto zákona, odvolací súd podľa § 107 ods. 4 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. na strane žalovaného pokračoval v konaní s právnym nástupcom pôvodne označeného žalovaného, ktorým je okresný úrad.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa vyhovel žalobe tak, že preskúmvané rozhodnutie pôvodne označeného žalovaného správneho orgánu - Krajského stavebného úradu v Prešove, ktorým rozhodnutím žalovaný prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobkyne zamietol, zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Mesto Svit - stavebný úrad, prvostupňovým rozhodnutím zo dňa 26. júla 2010 vo výroku I. podľa § 88a ods. 4 stavebného zákona dodatočne povolil zmenu dokončenej stavby bytového domu s.č. XXX a to bytu č. 3 na pozemku parc. č. KN-C XXX/X v kat. úz. G. v rozsahu určenom v tejto časti výroku rozhodnutia podľa projektovej dokumentácie vypracovanej Ing. Arch. Tiborom Bendikom, k čomu stanovil podmienky v bodoch 1/ až 8/ a vo výroku II. podľa § 88 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 88a ods. 2,/ stavebného zákona nariadil odstránenie časti stavby na pozemku parc. č. KN-C XXX/XX v kat. úz. G. - murovaná prístavba o pôdorysných rozmeroch 2,80 x 4,20m a výške 2,94m, ktorá je súčasťou pôdorysu I.NP bytu č. 3 a tvorí časť miestnosti obývacia izba, určil podmienky odstránenia v bodoch 1/ až 9/ a súčasne rozhodol o námietkach účastníkov konania. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konanie im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal s námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný rozhodol s konečnou platnosťou o dodatočnom povolení zmeny dokončenej stavby bytového domu s.č. XXX a to bytu č. 3 na pozemku parc. č. Y. v kat. úz. G. a súčasne o odstránení nepovolenej časti stavby na pozemku parc. č. KN-C XXX/XX v kat. úz. G. - murovaná prístavba, podľa ustanovení zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (stavebný zákon).

V správnom súdnictve preskúmvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb (244 ods. 1 O.s.p.).

Sudy v správnom súdnictve prejednávajú na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov §§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase

vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods.1 O.s.p.).

Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.(§ 245 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že stavebný úrad - Mesto Svit, prvostupňovým rozhodnutím č. j 8109/02338/2010- Ry zo dňa 26. júla 2010 vo výroku I. podľa § 88a ods. 4 stavebného zákona dodatočne povolil zmenu dokončenej stavby bytového domu s.č. XXX a to bytu č. 3 na pozemku parc. č. KN-C XXX/X v kat. úz. G. v rozsahu určenom v tejto časti výroku rozhodnutia podľa projektovej dokumentácie vypracovanej Ing. Arch. Tiborom Bendikom, k čomu stanovil podmienky v bodoch 1/ až 8/ a vo výroku II. podľa § 88 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 88a ods. 2,/ stavebného zákona nariadil odstránenie časti stavby na pozemku parc. č. KN-C XXX/XX v kat. úz. G. - murovaná prístavba o pôdorysných rozmeroch 2,80 x 4,20m a výške 2,94m, ktorá je súčasťou pôdorysu I.NP bytu č. 3 a tvorí časť miestnosti obývacia izba, určil podmienky odstránenia v bodoch 1/ až 9/ a súčasne rozhodol o námietkach účastníkov konania. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že stavebný úrad na základe posúdenia predložených dokladov časť stavby dodatočne povolil vo výroku I. a vo výroku II. nariadil odstránenie označenej časti stavby z dôvodov preukázania jej rozporu s verejnými záujmami a to cieľmi a zámermi územného plánovania, pretože po opätovnom prejednaní veci, dospel k záveru, že predmetná prístavba o výmere 12 m² presahuje povolenú výmeru 6 m² určenú v bode 1.2.1.1 záväznej časti schváleného plánu Mesta Svit, ďalej že na základe žiadosti stavebníkov o zmenu územného plánu, táto nebola mestským zastupiteľstvom mesiaci január 2010 schválená, ako aj že stavebníci nepredložili doklady týkajúce sa preukázania vlastníckych práv k pozemku KN-C parc.č. XXX/XX v k. ú. G., na ktorom je zrealizovaná prístavba, ako ani iné právo vo vzťahu k spoluvlastníkovi stavby s. č. XXX.

Proti uvedenému rozhodnutiu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktoré dodatočne doplnila o dôvody, navrhujúc aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie stavebného úradu zrušil a vec vrátil na nové konanie z dôvodov, že prvostupňové rozhodnutie je v rozpore so zákonom.

Žalovaný správny orgán rozhodnutím č. j. 2010-975/3725-2/SP-Ka z 5. januára 2011 (rozhodnutie napadnuté žalobou) postupom podľa ustanovenia § 59 ods. 2 správneho poriadku rozhodnutie stavebného úradu - Mesta Svit potvrdil a odvolanie žalobkyne zamietol.

Odvolací súd ďalej zistil, že v správnom konaní Mesto Svit predložilo vyjadrenie č. MsÚ/8126-10/2009 práv. zo dňa 26. októbra 2009, v ktorom uvádza, že ako vlastník pozemku parc. č. XXX/XX k. ú. G. nesúhlasí s realizovanou prístavbou p. R. F. a p. E. F. na tomto pozemku; Mesto Svit dňa 26. októbra 2009 pod č. MsÚ/2420/2009-Hr vydalo záväzné stanovisko z územno-plánovacieho hľadiska, v ktorom nesúhlasilo s rekonštrukciou rodinného domu z dôvodu, že nie je v súlade s ÚP Mesta Svit schváleného 9/2007, s bodom 1.2.1.1 záväznej časti ÚP, a že v tejto časti mesta nejde o vytváranie nových bytových jednotiek, ale o zvýšenie štandardu bývania a že v rámci revitalizácie je povolený maximálny plošný výmer prístavby 6 m².

Podľa § 88 ods. 1, písm. b/ stavebného zákona stavebný úrad nariadi vlastníkovi stavby odstránenie stavby postavenej bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním alebo bez písomného oznámenia stavebného úradu podľa § 57 ods. 2 pri stavbách, ktoré treba ohlásiť; odstránenie stavby sa nenariadi iba v prípadoch, keď dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejným záujmom.

Podľa § 88a ods.1,2,6,7 stavebného zákona, ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

Ak vlastník stavby požadované doklady nepredloží v určenej lehote alebo ak sa na ich podklade preukáže rozpor stavby s verejným záujmom, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

Stavebný úrad nariadi odstránenie stavby aj v prípade, ak stavebník v určenej lehote

a) nepredloží žiadosť o dodatočné povolenie stavby, b) nesplní podmienky rozhodnutia o dodatočnom

povolení stavby.

Na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až 66.

Podľa § 66 stavebného zákona v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie. Záväznými podmienkami uskutočňovania stavby sa zabezpečí, prípadne určí ochrana verejných záujmov, predovšetkým zdravia ľudí a životného prostredia, dodržanie príslušných technických predpisov, prístup a užívanie stavby osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, lehotu na dokončenie stavby, plnenie požiadaviek uplatnených v záväzných stanoviskách podľa § 140b dotknutými orgánmi, ak nie sú určené správnymi rozhodnutiami, prípadne požiadavky vlastníkov sietí a zariadení verejného dopravného technického vybavenia na napojenie na tieto siete, stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba, ak sa stavba uskutočňuje svojpomocou, použitie vhodných stavebných výrobkov, povinnosť oznámiť začatie stavby. V záväzných podmienkach uskutočňovania stavby sa podľa potreby ďalej určí: predloženie podrobnejšej dokumentácie ešte pred začatím stavby, ktorá je potrebná na kontrolu dodržania podmienok určených na vyhotovenie stavby, oznámenie určitého štádia stavby na účel výkonu štátneho stavebného dohľadu, predloženie dokladov, odborných expertíz, meraní a posudkov, podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby predovšetkým z hľadiska komplexnosti a plynulosti, napojení na siete a zariadenia technického vybavenia, pozemné komunikácie, odvádzanie povrchových vôd, úpravy okolia stavby a podmienok ochrany zelene, prípadne jej premiestnenia, vymedzenie nevyhnutného rozsahu plôch pozemkov, ktoré budú tvoriť súčasť staveniska, podrobnosti pre opatrenia na susednom pozemku alebo na stavbe podľa § 135, spodrobnenie statických výpočtov na vyhotovenie stavby, oznámenie mena (názvu) a adresy (sídla) zhotoviteľa stavby, ak bude určený vo výberovom konaní [§ 62 ods. 1, písm. d)], úľavy na vytýčenie stavby (§ 75a ods. 1), požiadavky na označenie stavby na stavenisko.

Podľa § 61 ods.1, stavebného zákona stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania dotknutým orgánom, všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním. Súčasne ich upozorní, že svoje námietky môžu uplatniť najneskôršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokúvaní územného plánu zóny, sa neprihliada.

V zmysle § 140 stavebného zákona ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní. (Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - správny poriadok).

Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely (§ 3 ods.1,2,4 správneho poriadku).

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a

spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 1, 2 správneho poriadku).

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v konaní postupovali náležite v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážili dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, riadne zistili skutočný stav, a zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia i náležite odôvodnili vyporiadajúc sa s námietkami účastníkov správneho konania. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa nepostupoval správne a v súlade so zákonom, keď podľa § 250j ods. 2, písm. e/ O.s.p. preskúmané rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Predpokladom začatia stavebného konania podľa §§ 88 a nasl. stavebného zákona je zistenie stavebným úradom, že stavba, resp. jej časť, bola postavená resp. sa začala stavať bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, pričom stavebný úrad začne aj z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania a osobitnými predpismi. Na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia §§ 58 až 66 stavebného zákona upravujúce stavebné konanie o vydaní stavebného povolenia.

Zákondarca v právnej norme ustanovenej v § 88a upravuje jednak postup vlastníka nepovolenej stavby a jeho povinnosti a jednak postup stavebného úradu v konaní o nepovolených stavbách. Z odsekov 1 a 2 vyplýva, že dôkazné bremeno preukázať, že ďalšia existencia nepovolenej stavby alebo stavby uskutočňovanej v rozpore so stavebným povolením nie je v rozpore s verejnými záujmami, spočíva na vlastníkovi stavby, keďže sa dopustil porušenia zákona. Vlastník stavby na základe výzvy stavebného úradu si sám a na vlastné náklady musí zaobstarat' všetky potrebné doklady, t. j. rozhodnutia, stanoviská a vyjadrenia dotknutých orgánov štátnej správy a obce. Verejným záujmom sa v tejto súvislosti rozumejú záujmy chránené osobitnými zákonmi, všeobecne záväznými vyhláškami, nariadeniami, záväznými časťami slovenských technických noriem a pod. Posúdenie súladu s nimi vykonáva stavebný úrad ako príslušný prvostupňový orgán štátnej správy. Musí posúdiť najmä súlad nepovolenej stavby alebo jej časti s platnou územnoplánovacou dokumentáciou z hľadiska súladu s funkčným využitím, určené záväzné limity a regulatívy, ktoré vykonáva obec. Rozsah požadovaných dokladov nie je taxatívne vymedzený, ale stavebný úrad pri ich určení vychádza predovšetkým z ustanovenia § 126 stavebného zákona, ktoré sa týka ochrany zložiek životného prostredia a iných osobitných záujmov podľa toho, o aký druh stavby ide, na aký účel sa má stavba užívať, ktoré záujmy budú stavbou dotknuté, kde je stavba umiestnená, či sú v predmetnom území vyhlásené ochranné pásma, a pod.. Pokiaľ vlastník stavby požadované doklady nepredloží v určenej lehote stavebný úrad nariadi odstránenie stavby (§ 88a ods. 2 stavebného zákona). Rovnako stavebný úrad postupuje a nariadi odstránenie stavby aj v prípade, ak stavebník neunesie dôkazné bremeno, že nepovolená stavba alebo je časť nie je v súlade s verejným záujmom.(§ 88 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona)

Aj podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s konštatáciou súdu prvého stupňa zo skutkových okolností vyplývajúcich z rozhodnutí správnych orgánov aj z obsahu administratívneho spisu nepochybne vyplýva, že žalobkyňa bez stavebného povolenia realizovala prístavbou k bytovému domu na parc. č. KN-C XXX/X a XXX/XX v k. ú. G. a postupom podľa § 88a ods. 4, 7 stavebného zákona žiadala o dodatočné povolenie stavby, ako aj že hlavným dôvodom odstránenia časti stavby - prístavby (zimnej záhrady o výmere 12 m²) je práve nesúlad so záväznou časťou Územného plánu Mesta Svit, ktorý tvorí prílohu číslo 2 k VZN Mesta Svit č. 7/2007, ktorý v bode 1) Zásady a regulatívy priestorového usporiadania a funkčného využitia územia upravuje, že pri priestorovom usporiadaní mesta je potrebné dodržiavať zásady určené v bodoch 1.2.1. a 1.2.1.1, keď prístavba o výmere 12 m² presahuje povolenú výmeru o 6 m² určenú v bode 1.2.1.1. záväznej časti schváleného Územného plánu Mesta Svit, čo bolo

aj dôvodom nesúhlasného stanoviska Mesta Svit zo dňa 26. októbra 2009 č. MSÚ- 2420/2009-Hr k žiadosti žalobkyne zo dňa 5. októbra 2009 o vydanie stanoviska, a preto správny orgán nepochybil, ak výrokom II. nariadil odstránenie časti stavby na pozemku parc. č. KN-C XXX/XX v k. ú. G. z dôvodu, že nebol preukázaný súlad stavby v časti prístavby s verejnými záujmami.

Odvolací súd v danej súvislosti zdôrazňuje, že vlastnícke právo ako také je absolútne a pôsobí „erga omnes“. V ústavnoprávnej rovine podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Funkcia práva vlastníť majetok a jeho ochrana spočíva v tom, aby sa vlastníkovi poskytla a súčasne aj trvale garantovala právna istota, že vlastnícke právo k veci, ktoré nadobudol v súlade s platnými zákonmi, sa nemôže obmedziť alebo využiť bez právneho dôvodu (PL. ÚS 16/95). V čl. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení dodatkového protokolu č. 1 sa poskytuje ochrana majetku každej fyzickej a právnickej osobe s výnimkou pozbavenia majetku na základe podmienok ustanovených v zákone z dôvodu verejného záujmu.

Odvolací súd na základe skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu v predmetnej veci mal preukázané, že tým že žalobkyňa realizovala predmetnú stavbu aj na časti pozemku parc. č. XXX/XX kat. úz. G., ktorý nie je v jej vlastníctve, bez súhlasu vlastníka tohto pozemku - Mesta Svit, nezákonným spôsobom zasiahla do jeho vlastníckeho práva - účastníka správneho konania.

V danej súvislosti senát odvolacieho súdu súčasne dáva do pozornosti, že nemožno nechať bez povšimnutia, že sama stavebníčka - žalobkyňa, porušila zákon tým, že realizovala predmetnú prístavbu rodinného domu bez platného stavebného povolenia, ako aj že pred realizáciou predmetnej prístavby neusporiadala majetkovo právne vlastnícke alebo iné práva k pozemku, na ktorom prístavbu realizovala. Z uvedených dôvodov nemožno nechať bez následku konanie žalobkyne, ak ako zhotoviteľa prístavby stavby, túto realizovala tak, že zasiahla do vlastníckeho práva iného vlastníka.

Z uvedených hľadísk odvolací súd posudzoval aj relevantnosť žalobných dôvodov žalobkyne. Žalobkyňa v žalobe namietala, že rozhodnutiami a postupom správnych orgánov oboch stupňov bola ukrátená na svojich právach, keď vydaním prvostupňového ako aj odvolacieho rozhodnutia sa zneistilo jej postavenie ako stavebníčky, keď žalovaný ako odvolací správny orgán sa dôsledne nezaoberal jej odvolacími námietkami proti rozhodnutiu stavebného úradu, ktorými namietala neurčitost' výroku prvostupňového rozhodnutia, nezrovnalosti medzi výrokom rozhodnutia a jeho odôvodnením, pokiaľ stavebný úrad sa odvoláva na projektovú dokumentáciu, používa pojem stavebné povolenie, nesúhlasila s argumentáciou žalovaného k jej námietke, ktorou nesúhlasila s podmienkami č. 5,7 určenými na dokončenie časti stavby a vytýkala žalovanému, že opomenul jej námietku, že v časti prvostupňového rozhodnutia o povolení stavebných úprav je uvedený stavebný dozor a v časti podmienok na odstránenie stavby je uvedené, že má zabezpečiť odborné vedenie prác spojených s jej odstránením. Z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia žalovaného vyplýva, že žalovaný preskúmal zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu a postup mu predchádzajúci v celom rozsahu, v odôvodnení náležite uviedol skutkové zistenia prvostupňového správneho orgánu a svoju správnu úvahu, na základe ktorej dospel k záveru o zákonnosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a jeho postupu. Odvolací súd považoval žalobné námietky preto za nedôvodné.

Súčasne odvolací súd poukazuje na to, že žalobkyňa v žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu nevzniesla námietku, ktorou by namietala, že podala odvolanie len proti výroku rozhodnutia stavebného úradu, ktorým bolo nariadené odstránenie stavby, a napriek tomu žalovaný preskúmaným rozhodnutím preskúmal a rozhodol vo vzťahu k celému prvostupňovému rozhodnutiu. Súd v prieskume zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu je rozsahom žalobných dôvodov uplatnených v žalobe v zmysle § 247 O.s.p. viazaný a žalobca ich rozsah môže rozšíriť len v zákonnej lehote v zmysle § 250b ods.1 v spojení s § 250h ods.1 O.s.p.. Pokiaľ teda súd prvého stupňa v rámci súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia konštatoval, že v konaní žalovaného však bola zistená taká vada konania, ktorá má vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia spočívajúca v tom, že žalovaný aj napriek tomu, že žalobkyňa podala odvolanie len proti výroku II., preskúmal a rozhodol vo vzťahu k celému rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu

teda aj vo vzťahu k výroku I., s ktorým žalobkyňa súhlasila a odvolanie proti tomuto výroku nepodala, čím nebol daný dôvod na jeho preskúmanie a uplynutím zákonných lehôt nadobudol právoplatnosť, preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného nad rámec žalobných námietok, keďže žalobkyňa takúto námietku v žalobe nevzniesla a súd prvého stupňa v odôvodnení ani neuviedol, z akých dôvodov vytýkanú vadu považoval za tak závažnú, že na ňu prihliadol z úradnej povinnosti.

Odvolací súd považoval za nesprávny záver súdu prvého stupňa, že výrok napadnutého rozhodnutia žalovaného je nesprávny, a preto sú splnené zákonné podmienky podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. pre zrušenie rozhodnutia žalovaného a vrátenie veci mu na ďalšie konanie. Zákonodarca v právnej norme § 59 správneho poriadku zveruje do právomoci odvolacieho správneho orgánu preskúmať zákonnosť a správnosť rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa ako aj postup mu predchádzajúci, pričom nie je viazaný rozsahom odvolacích námietok účastníka správneho konania. V danej súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti, že pri výklade právnej normy ustanovenej v § 59 upravujúcej právomoc odvolacieho správneho orgánu je potrebné vychádzať z určitých kľúčových zásad, ktoré ovládajú právnu úpravu odvolacieho konania a sú preto dôležité aj pre výklad odseku 1/ uvedenej právnej normy, predovšetkým, že účelom odvolacieho konania je vždy iba preskúmať rozhodnutie orgánu prvého stupňa, nie nahrádzať prvostupňové konanie, pričom pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia odvolací orgán postupuje samostatne a nezávisle od zistení, hodnotení, ako aj od stanoviska orgánu prvého stupňa, odvolací orgán nemôže rozhodovať o veci, ktorá nebola predmetom rozhodovania v prvom stupni a súčasne, že odvolací orgán je oprávnený a súčasne povinný preskúmať napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu, pričom vec posudzuje nielen zo stránky právnej, ale i skutkovej. Pokiaľ teda žalovaný preskúmal rozhodnutie stavebného úradu zo dňa 26. júla 2010 v celom rozsahu postupoval v súlade so správnym poriadkom (§ 59 a nasl.).

Súd v rámci súdneho prieskumu postupom podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je povinný prihliadať z úradnej povinnosti na vady konania, ktoré by mohli mať za následok nezákonnosť rozhodnutia (§ 250i ods.3 O.s.p.). Uvedenou právnou problematikou sa vo svojej judikatúre už viackrát zaoberal ústavný súd a aj najvyšší súd, v zmysle ktorej je súd povinný prihliadnuť na tie vady konania, ktoré by mali vplyv na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia, pričom neprihliada na procesné vady konania, ktoré ak by aj boli odstránené v prípade zopakovania konania, by nemali za následok iný výsledok rozhodnutia vo veci.

V zmysle uvedeného bolo povinnosťou súdu prvého stupňa posudzovať vady administratívneho konania. Odvolací súd v danom prípade dospel k záveru, že žalovaný správny orgán sa v konaní nedopustil takej vady konania, ktorá by mala za následok nezákonnosť rozhodnutia. Z administratívneho spisu mal odvolací súd jednoznačne preukázané, že v celom procese konania stavebného úradu, predmetom ktorého bolo zisťovanie rozporu predmetnej prístavby stavby s verejným záujmom a zosúladenie skutočného stavu s právnou úpravou stavebného zákona, žalobkyňa ako stavebníčka nepreukázala, že prístavbu realizovala v súlade s verejným záujmom. Nemožno súhlasiť s jej tvrdením, že individuálny záujem je v tomto prípade daný pod úroveň dôsledne nepreukázaného verejného záujmu. Individuálny záujem v prípade nepovolenej stavby nie je možné povýšiť nad záujem verejný a súlad individuálneho záujmu stavebníka postavením nepovolenej stavby s verejným záujmom musí v konaní preukázať stavebník. Z uvedených dôvodov bolo práve na žalobkyni preukázať, že predmetnú stavbu, o ktorej na pojednávaní krajského súdu dňa 14. septembra 2012 uviedla, že nikomu nevadí, nezrealizovala v rozpore s verejným záujmom. Vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci však nesporne vyplýva, že predmetná prístavba bola realizovaná v rozpore s územnou dokumentáciou Mesta Svät a na pozemku patriaceho do vlastníctva mesta bez jeho súhlasu. Uvedené skutkové zistenia v danej veci nesporne potvrdzujú, že žalobkyňa realizovala predmetnú prístavbu v rozpore s verejným záujmom, keďže nie je vo verejnom záujme, aby stavebník postavil stavbu v rozpore s územným plánom obce (mesta) a ešte na cudzom pozemku.

Vychádzajúc z predmetu súdneho prieskumu v danej veci odvolací súd dáva do pozornosti žalobkyne právny názor Ústavného súdu SR vyslovený v jeho náleze sp. zn. III. ÚS 72/2010, v zmysle ktorého „v súvislosti s výkladom a aplikáciou príslušných právnych predpisov musí súd prihliadať na spravodlivú

rovnováhu pri poskytovaní ochrany uplatňovaným právam a oprávneným záujmom účastníkov konania. Princíp spravodlivosti a požiadavka materiálnej ochrany práv sú totiž podstatnými a neopomenuteľnými atribútmi právnej ochrany (predovšetkým súdnej) v rámci koncepcie materiálneho právneho štátu. Nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov, ktorá zahŕňa aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov, je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu.“

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd v danej veci považoval za správny postup správnych orgánov oboch stupňov, keď v preskúmvacom konaní, predmetom ktorého bolo posúdenie realizácie prístavby domu stavebníčkou - žalobkyňou, bez stavebného povolenia, upriamili svoju pozornosť k predmetu posúdenia aj z pohľadu zabezpečenia spravodlivej rovnováhy pri poskytovaní ochrany uplatňovaným právam a oprávneným záujmom účastníkov správneho konania. Pokiaľ teda správne orgány oboch stupňov v rámci svojej kompetencie, ktorú im zveruje stavebný zákon, pri výkone verejnej moci dohliadali na dodržiavanie nielen relevantných právnych predpisov vzťahujúcich sa k stavebnému konaniu, ale aj iných všeobecne záväzných právnych predpisov a zo svojej pozície zabráňovali svojou rozhodovacou činnosťou výkonu takých subjektívnych práv, ktoré by zasahovali do výkonu práv iného subjektu s rovnakým obsahom práv, takýto postup treba považovať za správny a súladný so zákonom. Vychádzajúc z uvedeného považoval odvolací súd za správne a súladné so zákonom rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov, keď na základe skutkových okolností uvedených vyššie nariadili odstránenie nepovolenej časti predmetnej stavby, čím zabezpečili ochranu vlastníckeho práva vlastníka nehnuteľností, do ktorého žalobkyňa ako stavebníčka predmetnej stavby neoprávnene zasiahla, keď stavbu realizovala v rozpore s platným územným plánom, bez stavebného povolenia a na cudzom pozemku.

Najvyšší súd z uvedených dôvodov považoval námietky žalovaného vznesené v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa za relevantné na vyhoviecie jeho odvolacieho návrhu, a preto pokiaľ súd prvého stupňa žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu podľa § 250ja ods. 3, veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 220 zmenil tak, že žalobu zamietol ako nedôvodnú. Odvolací súd účastníkom nepriznal náhradu trov konania v zmysle § 246c ods.1 O.s.p v spojení s § 224 ods. 1 a s § 250k ods. 1, pretože žalobkyňa v tomto konaní nemala úspech a žalovanému a ostatným účastníkom preskúmvacieho konania zákonodarca náhradu trov konania nepriznáva.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.